

4. s. e. H3K I

3. februar 2019

Toreby kirke 9, Sundkirken 10

Salmer:

557 Her vil ties	557
802 Når vinterstorme hærger	
370 Menneske din egen magt	370
150 Mit hjerte er så bange	150
362 v. 5-6 Det er din Herres	
644 Aldrig er jeg uden	644

Dette hellige evangelium skriver evangelisten
Matthæus (Matt. 8, 23-27)

Bøn:

Vor Gud og far

Vær med os på livets sejlads,

lad ikke stormene vælte os omkuld.

Amen

I Hellig 3 kongers tiden åbenbarer Gud sin
herlighed på mange forskellige måder.

I Jesus Kristus viser Gud sin magt.

Således også i dag, hvor menneskers og Guds magt og muligheder stilles op overfor hinanden.
Hvad er det vi kan?
Og hvad er det Gud kan?

Menneskers egen magt over tingene kan til tider være både svimlende stor og uhyggelig og skræmmende.

Vi kan så meget – og når vi kikker os rundt i verden – er det ikke småting mennesker har formået.

Via vores videnskabelige klogskab, talentfulde evner og dygtighed har vi skabt fantastiske ting i verden,

lige fra medicin og elektronik til pragtfulde kunstværker og forunderlige fællesskaber.

- Og der kommer hele tiden nye landevindinger – vi kan mere og mere –

Dog ikke kun i den positive genrer – vores krige, vores evner til at udnytte andre – og svindle for millioner – bare for at nævne noget, når også nye usete højder.

Det er som om menneskers magt over livet bliver større og større –

I hvert fald indtil vi pludselig rammer en mur – og igen oplever ulykker og katastrofer som vi står magtesløse overfor.

For på trods af fremskridtet er magtesløsheden stadig et almenmenneskeligt vilkår.

Menneskeheden kan have svært ved at acceptere det, men ikke desto mindre er der ting vi ikke kan stille noget op overfor.

Døden er selvfølgelig det vigtigste eksempel.

Dagens evangeliehistorie er en meget sigende lille beretning, som fortæller os noget om menneskers magt i forhold til Guds magt.

Ikke kun i det store verdensperspektiv, men også i vores egen lille livshistorie er det forholdet mellem Guds og vores muligheder, som er i spil.

Livet er som en rejse – sådan siges det ofte – livet er som en sejlads kunne vi sige i dag.

Det kan gå både op og ned,
til tider er der ganske roligt,
til andre tider mere stormfuldt.

At der kan være bølgegang i menneskelivet
oplever de fleste –

Fx kan sygdom, død, skilsmisse, ændrede
arbejdsvilkår og boligforhold – give bølgegang i
livet.

Og hvad stiller vi så op?

ja, måske prøver vi, det bedste vi har lært, at få
kontrol over situationen.

Rigger sejlene og strammer tøjlerne –

Disciplene i båden havde helt sikkert forsøgt at få
styr på båden inden de vækkede Jesus.

For det var jo det, de endte med at gøre til sidst.

Disciplene følte sig magtesløse,
de havde ikke længere kontrol over situationen –
uvejret rasede – og så blev de – forståelig nok –
bange.

- Og så vækkede de Jesus med deres nødråb:

Herre frels os, vi går under! –

Først da de var rigtig bange,

da situationen virkede livstruende, først da greb de fat i ham.

Jeg har altid undret mig over hvordan Jesus dog kunne sove fra uvejret.

- Det provokerer mig også, for det minder mig om alt det i verden, som jeg synes Gud skulle se at få gjort noget ved.

Sover han?

Er han ligeglad?

Og så tror jeg faktisk vi er tilbage til der hvor jeg startede.

Hvordan forholder Guds magt og vores magt sig til hinanden?

Hvad er det vi mennesker kan og skal?

Og hvad er Guds domæne?

Vi mennesker har magt og muligheder i mange situationer –

Vi har et ansvar.

Salmen vi netop sang har flere gode eksempler, vi kan bringe verden fred og dagligt brød,

Og Paulus' ord i epistelen, som stadig fortsætter de forrige søndages formaninger, peger på det samme – vi skal elske hinanden – kærligheden er lovens fylde – og hvis vi satte den over alt andet er der nok en hel del af det onde og ulykkelige i verden, som ville forsvinde. Det som jeg – og vi - ellers synes Gud skulle gøre noget ved, Krig og ufred fx

Vi kan på en måde både mere og mindre end vi tror – vi kan godt gøre en forskel i hinandens liv, vi kan – og skal - være vågne og opmærksomme overfor hinanden. vi kan godt arbejde for en bedre verden, vi kan godt sætte kærlighed og barmhjertighed på dagsordenen. Kærligheden redder mennesker fra undergang.

Og samtidig kan vi IKKE ordne alt i verden. Vi er vitterlig magtesløse i mange situationer.

Når vi oplever afmagten, er der mange der, som disciplene, griber fat i Gud. Rusker i Jesus Kristus – og beder ham om hjælp.

Beretningen i dag fortæller os at Jesus Kristus har magt og myndighed, også der hvor vi giver op, der hvor vi føler os afmægtige og bange, da må Guds kærlighed tage over.

Jesus truer af storm og sø – og uvejret lægger sig med det samme.

Der bliver til alles forundring blikstille.

Nu behøver vi jo ikke at vente med at gribe fat i Jesus til vi er helt derude, hvor vi ikke aner hvad vi skal gøre.

Jesus Kristus både kan og vil tage del i vores liv, også på de helt almindelige dage.

Jesus vil være med på vores livssejls, uanset hvordan sejlsaden er.

Han er med i båden og hører os gennem stormens susen.

Og når han er med i båden behøver vi ikke være bange.

Frygt ikke – det var det englene sang, da Jesus blev født –

Hellig 3 kongers tiden åbenbarer for os hvorfor vi ikke behøver frygte.

Gud er blevet menneske,
Jesus Kristus er os nær -
Derfor er Guds magt og herlighed levende og nærværende i verden og i menneskers liv –

Gud sover ikke –
Måske er det os der sover – når vi glemmer at vi kan få hjælp af Gud i livets stort og småt –

Vi kan få hjælp både i de kritiske situationer, men så sandelig også i dagliglivets arbejde for fred og kærlighed blandt mennesker.

”Menneske, dit liv er stort!
uden dig blir intet gjort” –

Ja, men fortsættelse er ligeså vigtig:
”Synker du til bunds i sorgen
rejser Gud dig op i morgen
med din næstes milde hånd”

Ja, ved menneskers og Guds hjælp kommer frelsen til alle os, der er bange og bekymrede. Amen